نگاه

توسعه فرهنگی

فریدون مجلسی

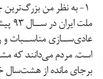

۱- به نظر من بزرگ‌ترین چالشی که دولت و ملت ایران در سال ۹۳ پیش‌رو دارند ادامه روند عادی‌سازی مناسبات و روابط خارجی کشور است. مردم می‌دانند که مشکلات داخلی میراث برجای مانده از هشت‌سال حطاکاری است که از همان‌روز آغاز آن نیاز به زمان دارد. کشور ما از لحاظ اقتصادی بیش از هرچیز متکی به درآمدهای نفتی و پتروشیمی و صنایع وابسته به آن است که باید در بازارهای جهانی به فروش رود و نیازهای صنعتی و مواد اولیه دارد (نه انگورو شلیل از شیلی و هلو از آرژانتین به‌عنوان میوه شب عید خلق‌الله) که باید به‌راحتی و با بهترین شرایط از بازارهای جهانی خریداری و وارد شود. حل این معادله ساده نشان می‌دهد تا چه اندازه نیازمند رعایت قواعد بازی در سیاست بین‌المللی هستیم.

۲- اولویت ما حل و از میان برداشتن این مانع هسته‌ای استقبال از روابط گسترده بازرگانی و صنعتی با جهان و دوری جستن از شعارهای افراطی و ستیزه‌جویانه است. توسعه اقتصادی و اجتماعی نیاز به آرامش دارد؛ تحمیل سایقه‌های خود به دیگران به آنان نیز متقابلاً همین اجازه را می‌دهد. متینها رفتار خشن آنها را در قالب عمل متقابل مشروع می‌کند؛ فکر می‌کنم با کمک به حل این گره بین‌المللی و تسویح در آن بسیاری از مسایل اقتصادی خصوصا رکود و بیکاری تدریجا حل خواهد شد؛ در این نباید بیکاری وجود داشته باشد؛ امکانات بالقوه و کارای ترمیمی و تکمیل کارهای نیمه‌تمام به حدی است که باید جلد گزینشی نیروی کار خارجی در آینده مورد نظر باشد؛ وقتی دولتی از مسیر تخصص و تکنوکراسی واردکار شود، فساد هم کاهش خواهد یافت؛ کارشناس واقعی به ابروی خود و منافع ملی بیش از کسانی که موقعیت‌هایی را رهاننده اشغال می‌کنند می‌اندیشد؛ برنامه‌ریزی مبنای کار قرار می‌گیرد، زیرا خارج‌شدن از برنامه و نظم فقط بهانه‌های برای سوءجویی و پیهانکاری است؛ اولویت شخصی من نیز رفع موانع تحقیرآمیز بین‌المللی است؛ آن‌وقت با ایران در مقام یک قدرت سیاسی و اقتصادی جهانی رفتار خواهد شد. در کنفرانس‌های بزرگ‌ان جایگاهی درخور خواهد داشت و در درون نیز عادت می‌کند به معیارهای جهانی بیاندیشد.

۳- تفاوت نوع نگرش کارشناسانه کسانی که در این دولت دستچین شده‌اند نشان از آن دارد که آنرو و حیثیت و تولن خودشان را در گرو هدفی گذاشته‌اند که به اعتبار آن از ملتی دلسرد رای گرفتند و از شعور را آفریدند. به نظر من با وجود تفاوت‌های دیدگاهی اما در مقام کارشناسی بی‌طرف این دولت قصد اجرای برنامه‌ای را دارد؛ می‌خواهد در زمینه‌های که در بالا اشاره شد کار کند؛ می‌خواهد شفاف باشد، زیرا همه مفلد از عدم شفافیت آغاز می‌شود. می‌خواهد صورت حساب درآمد و دارایی ملت را به ملت ارایه کند. می‌خواهد جلوی سوءاستفاده‌ها را بگیرد؛ اما آنرا که بتواند با تنولد به‌راحتی قابل پیش‌بینی نیست؛ نیروهایی هم هستند که با خودشان را دارای مشروعیت آزلی و دیگران را فاقد حق و مشروعیت می‌دانند؛ با منافع مادی آنها چنین اقتضا می‌کند که در برابر آن بایستند؛ اما در قرنی که دهکده جهانی مانند ظروف مرتبطه ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی را در میان ملل توسعه می‌دهد، بزرگ‌ترین ضامن دموکراسی، توسعه فرهنگی و اقتصادی است؛ مطبوعات می‌توانند همچون پلی بین مردم و دولت باشند. در مطبوعات ما بیشتر صدای دولت داده می‌شود. حوزه‌های خبری بر اساس تقسیم‌بندی نهادهای دولتی است. حتی وقتی روزنامه‌ها موضع انتقادی نسبت به دولت دارند، لزوما بازتاب‌دهنده کامل صدای مردم نیستند. یکی از راه‌های بازتاب صدای مردم مراجعه به نهادهای صنفی و گروه‌های مرجع و مورد احترام آنان است. در پایان سال ۱۳۹۲ با سه‌پرسش گوشه‌بدیم پلی باشیم بین مردم و دولت. نگرش گروه‌های مرجع و دست‌اندرکاران نهادهای صنفی نسبت به چالش‌های پیش‌رو، اولویت‌های کاری دولت در دو حوزه علمی و بخشی و همچنین اولویت‌های فعالیت‌های شهروندان سه‌موضوع کلی بود که در این سه‌والات مطرح شد. مردم ایران در طول سال‌ها ثابت کرده‌اند، هر زمان که نیاز به یاری و کمکشان باشد در میدان هستند. ممکن است کمکی کوچک باشد. یا به عظمت برقی که ماتزدران را در خود در برگرفت یا زلزله آذربایجان یا اصلا پاسداشت از دموکراسی. توجه و کمک به دولت در کنار انجام فعالیت‌ها و مسوولیت‌های اجتماعی از ویژگی‌های رفتارها و کنش‌های مردم بوده و هست. سال پیش‌رو برای دولت «تدبیر و امید» می‌تواند مجموعه چالش‌ها و امیدها باشد. مجموعه‌ای از اتفاقات کوچک و بزرگی که مسیرش را سخت و آسان کند. در این مدت نکته‌هایی مطرح شده و چالش‌ها و امیدواری‌های مسوولان و مردم مورد بررسی قرار گرفته است. گروه «روزانه فردا» ایران‌دار از منظر مردم و رابطه آنان با دولت سه‌موضع افراد گوناگون رفتاند و مسوولیت‌های مردم در جغیاب دولت و در برابر چالش‌های پیش‌روی دولتمردان را بررسی کردند. بخشی از این نظرات در سالنامه «شرق» با جدول و شکل در اختیار شما هست. در این نظرخواهی که از ۲۴ نفر از افراد مختلف در حوزه‌های گوناگون از هنر تا سیاست انجام شد به بررسی چند ویژگی در سال جدید پرداخته شد. متاسفانه به دلیل کمبود جا نتوانستیم همه نظرات را منتشر کنیم و اکنون که دو نفر دیگر کیوان ساکت و ولی‌الله شجاع‌پوریان نیز به سلامت‌ما جواب دادهاند. ادامه نظرات را در این صفحات منتشر می‌کنیم شاید چرائی برای دولتمردان کابینه «تدبیر و امید» باشد.

در زمینه چالش‌ها از این محورها سخن گفته شد: مهار تندروها و همچنین جلوگیری از ستاکدانی کشورهای عربی در اجرایی‌شدن توافقنامه ژنو، اجرایی‌شدن حقوق شهروندی، سامان‌دادن به موضوعات اقتصادی، حفظ رابطه دولت و ملت، تعامل با دنیا، رفع کارشکنی‌ها در برابر برنامه‌های رییس‌جمهور، مهار تورم، اصلاح نظام مالیاتی، اجرایی‌شدن وعده‌های انتخاباتی رییس‌جمهور.

چهره‌ها از مسوولیت‌های مردم در غیاب مسوولان نکته‌های متعددی را گفته‌اند از جمله: حمایت از دولت، جذب سرمایه‌های خصوصی و رفتن به سوی تولید، پرهیز از خبرهای بی‌رویه، تقویت نهادهای مدنی، انجمن‌ها و گروه‌های مردم‌نهاد، پیگیری همه‌لانه از دولت، رعایت قانون و استفاده از رسانه‌های عمومی.

پرسش‌ها

۱- به نظر شما مهم‌ترین چالش‌ها و اولویت‌های سال ۱۳۹۳ ایران که دولت و مردم باید با همراهی هم آن را حل کنند. کدام است؟ (در سطح کلان و ملی)

۲- در حوزه فعالیت خودتان این اولویت‌ها چیست؟

۳- اگر فرض کنیم دولت فعلد تنارد یا نمی‌خواهد یا نمی‌تواند در این زمینه کاری کند، مردم چه‌کار باید‌ند؟ آیا مردم می‌توانند به سمت تولید بروند و به مردهای ایران بسند کنند.

۴- انتخابات خرمندی‌ای بود که مردم از خوشان نشان دادند و با این انتخاب کشور را از ورطه بحران رهانیدند.

بدترین ماجرا علنی‌شدن به یغمارفتن و نابودی عملی و تورمی تورم ۷۰۰میلیاردلاری فروش نفت هفت‌سالهاست و فساد تحمل‌ناپذیر بود که گویی در آن مقطع غوغ‌شدن در آن و آنارش را به حال مساله بعد برداشتند. تحریم‌ها ترجیح داده بودند! اکنون توپ‌های اکسیرس روبایی انباشته با برج و بارهای داخلی و خارجی و فرزندانی با لامبورگینی و بیوشه نیز باید خودشان را نشان کنند. مسایل بد دیگر مانند کارون و اوگدگی هوا در اهواز و ارک نیز مطمل عملکردهای غیرشفاف و غیرکارشناسانه پیشین است که حل آن به زمان نیاز دارد!

کامبوزیا پرتوی: جسارت در هنر

۱- در زمینه قراردادن هنرهای کلان که مردم نمی‌توانند کاری کنند؛ دولت باید فکری جدی برای سامان‌بخشیدن اقتصاد کشور کند؛ اقتصادی که بعد از هشت‌سال آشفتگی فکر نمی‌کنم به این زودی‌ها مشکلاتش مرتفع شود. باید فکری کرد که چطور می‌شود بلک رنجانی دیگری پرورش پیدا نکند. هر وقت جوانها گرفته نشوند، اقتصاد سامان می‌یابد.

۲- همفطور در کارت اوم‌خراجه است که مشکل‌زدایی و خوب عمل کردن، باید در حوزه هنر و سینما هم همین جسارت را به خرج دهند.

۳- مردم فقط می‌توانند خواستهایشان را در اتاقه فریاد کنند؛ چون هیچ‌گونه اختیاری در دست مردم نیست.

۴- من فکر می‌کنم انتخابات گردهمایی خوبی بود اما بعد از آن مردم دیگر فعالیت اجتماعی خاصی که لازم بود نداشتند. اهمیت‌های اجتماعی دراوردن استقلال، بیکاری و فقر دارکشی مردمی می‌طلبد اما واکنشی وجود نداشت.

فرهاد توحیدی: تعامل با بخش خصوصی

۱- در اولویت قراردادن مشکلات کلان کشور چند مساله به‌هم‌گره‌خورده است حل مسایل سیاست خارجی، اصلاح وضعیت اقتصادی، مهار کرونا، تورمی، بازگشت به حلاب عادی اقتصادی و رشد مثبت اقتصاد اینها مهم‌ترین ضرورت‌های دولت در این امور باید کمک کنند. بنگاه‌های اقتصادی خصوصی باید سامان یابند این می‌تواند به رشد اقتصاد کمک موثری کند.

۲- در حوزه هنر هم همین اولویت سامان‌بخشی به حوزه تولید و نحوه تعامل دولت با سینما اولویت دارد. باید وضعیتی را اجرایی کرد که بخش خصوصی مستا تاثیر باشد. روش‌بخشی به تولید فیلم‌های پرمخاطب فیلم‌های نیز با مطرح و بالاوری کنند و هر کاری که از دستشان برمی‌آید سامیما مساله مهمی است که می‌تواند به رشد اقتصادی و جذب سرمایه‌دارن کمک کند و منکل کمبود سالن‌ها و نوسعه آن را هم‌راه داشته باشد.

۳- دولت باید زمینه را فراهم کند که خود مردم در هر حوزه‌ای بتوانند با دولت از امنیت سرمایه‌شان سرمایه‌گذاری کنند بخش خصوصی بعد از اینکه اطمینان پیدا کرد که سرمایه‌گذاری امن است، سرمایه‌گذاری می‌کند.

با جذب سرمایه بخش خصوصی انگلیمان را به منابع دولت کم کنیم. نظارت‌های گوناگون و بیراهی که وجود دارد باید حذف شود. مردم از جمله فعالان بیکاری‌اند و اگر مردم نمیت‌ونند و بدون آنکه به منابع دولتی به سمت تولید بروند و به مردهای ایران بسند کنند.

علیرضا داوودنژاد: بازار سیاه فرهنگی برچیده شود

۱- حل‌کردن داستان هسته‌ای و برداشتن‌شدن تحریم‌ها و تنش‌زدایی از روابط ایران با جهان، در حیص حیطه مصالح ملی از اولویت‌های سال ۹۳ ایران است.

۲- در حوزه سینما، بازسازی بازار کالاهای فرهنگی به این معنا که در کشور ما دهها میلیون مخاطب برای محصولاتی که با زبان فارسی یا توسط هنرمندان ایرانی تولید می‌شود، وجود دارد؛ به همین نسبت مخاطبان گسترده‌ای هم در جهان دارد و باید در اولویت قرار گیرد. تا جایی که به داخل ایران مربوط است این دهها میلیون مخاطب که توسط بازارسیاه کالاهای فرهنگی قاچاق و ماهواره‌هایی که به زبان فارسی فیلم و سریال و برنامه پخش می‌کنند به راحتی حاشیه این بازار سیاه با این فضای غلبه محصولات وارداتی اتفاق بد دیگری که افتاده، سرقت تکثیر و نمایش‌های غیرقانونی فیلم‌های ایرانی است. بعنی ما شاهدیم فیلم ایرانی در شهرستان‌ها به صورت قاچاق تکثیر می‌شود و به فروش می‌رسد. ماهواره‌ها این فرصت را در اختیار فرد خانه قرار گذاشت چون هیچ‌گونه اختیاری در اختیار نداشتند. کسی‌ترو و داولود غیرقانونی این فیلم‌ها است و این بازارسیاه و این بازارهایشبیده، هر چیز را که در سینما برسیم، بینه می‌کند. درواقع سینمای امروز ما را می‌توان تشبیه کرد به مجوری که در کف اورژانس افتاده و از او خون می‌رود و عده‌ای هم دور او جمع هستند اما بجای اینکه به فکر متوقف‌کردن خونریزی باشند، دربارهٔ اسم و نسب و شغل و طرز کار این مجروح حرف می‌زنند. بهبود این وضعیت اولویت برای بازسازی منظومه هنری و رسانه‌ای کشور است. اگر ما واقعا نرفت باشیم از اینکه اینکار عمل فرهنگی از دست تولیدکننده خالی گرفته شده و سپرده شده است به بخشنت بازارسیاه و کانال‌های ماهواره‌ای، در آن صورت ساده‌ترین قدمی که می‌توانیم برای حفظ منافع ملی، حفظ جوان و ساخت آینده بردارییم این است که جلوی این بازارسیاه را بگیریم و این امکان را فراهم کنیم تولیدکننده که در داخل تکثیر کنند فیلم و کالای فرهنگی تولید می‌کند باید این تولیدات صنعتیشان به تازگی ترود و اینکار بازگشت سرمایهاش برایش فراهم شود. تا حوزه تولید کالاهای فرهنگی برای سرمایه‌گذاری جذابیت پیدا کند.

۳- مثل این است بگویی آدمی که زندگی خودش را در مصرف خطر می‌بیند چه باید بکند؟ مردم باید از خودشان دفاع کنند و بعطور جدی مطالباتشان را مطرح و پاداری کنند و هر کاری که از دستشان برمی‌آید برای سرپوشان دادن به این وضع انجام بدهند.

۴- در سال ۹۲، بنظرم اینکه مردم با توجه به وضعیتی که در کشورهای همسایه در منطقه و در فضای گری بیداد می‌کند، باید حساسیتشان را به حفظ نصابت امنی و استقلال نشان می‌دادند که این در از انتخات نشان دادند. یعنی با وجود همه فشارها و بدقولی‌ها باز هم با تبرئیتی و گذشت رای دادند و سعی کردند یکجارچگی‌شان را برای استقلال و تمامیت ارضی حفظ کنند و خونریزی و ناامنی برای دستیابی به آزادی‌ها نشان دادند. یکبار دیگر نشان دادند همچنان به آرمان تاریخی‌اش که دربارهٔ استقلال و آزادی دارد وفادارند. مردم در سال ۹۳ کشور در قبال وضعیت منتظری که به خاطر آنها شرایط سخت را می‌گذرانند باید مطالبات جدی‌تری مطرح می‌کردند که نکردند تا شاط واحساس امنیت به همه سازگارتر باشد و این یکی از عملکردهای ضعیف آنها بود.

کیوان ساکت: مهار تورم لجام‌گسیخته

۱- از نظر من مهم‌ترین مسیله سال ۹۳، حل تورم لجام‌گسیخته و مهار فشاری است که بلاخطا اقتصادی بر مردم وارد می‌شود. حتی بارفاه‌ها و بلیس‌اورون قیمت اجناس و ملاحتاج مردم از دیگر مورد است.

۲- اما در حوزه موسیقی، ارائه‌شدن صدای بلوان، تحقق قانون کپی‌رایت و حذف ممیزی از هنرمندان پیشکوت از اولویت‌های سال پیش‌رو است.

اولویت‌های سال ۱۳۹۳
بازتاب صدای شهروندان

عکس: امیر جدیدی شرق

۲- در حوزه هنر به زیرساخت‌ها، شفاف‌سازی، نبودن رانت و رانتخواری باید به‌صورت جدی توجه کرد.

۳- مردم باید سوال کنند. سوالی که مدام باید تکرار شود: شفاف جواب گیرند. مردم شروع کنند به پرسش، همه به خودشان این جسارت را بدهند که بپرسند و روشن جواب گیرند.

۴- عملکردهای اجتماعی مهمی در حوزه محیط‌زیست و کمک‌های مردمی درخصوص حوادث اجتماعی دلشان‌به کلمه کاملا بجاوبود.

اهمیتی که بیش از اینها باید به آلودگی هوای شهرها داده می‌شد، ناامنند.

مجتبی راعی: شکوفا شویم

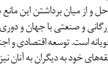

۱- آنفوری که بشر برای فقر و اقتصاد ارزی گذاشته و دنیای حاضر نشان می‌دهد که هنوز نتوانسته حلش کند. اگر نصفش را برای فرهنگ گذاشته بود تالان ما فقر فرهنگی نداشتیم. بنابراین اولویت من هم فرهنگ است. در فرهنگ و هنر هم اولویت‌سینماست.

۲- سینما دستوری نیست که بتوان اینچنین مشکلاتش را حل کرد. بهتر است خلاقیت‌ها را پیدا کنیم و اجازه دهیم شکوفا شوند. سفارشی نمی‌شود کاری کرد.

۳- مردم بیشتر از هر چیزی باید برای آگاهی خودشان تلاش کنند. وقتی مردم توانایی داشته باشند و درست فکر کنند، نتیجه بهتری در تصمیماتشان حاصل می‌شود. اگر دولت هم بخواهد سازمان را درست به گوش مردم برساند برای حل آنها مردم بهتر می‌توانند کمک کنند.

۴- مردم در سال گذشته امیدوار شدند. امیدواری کنش مهمی است. این امید فضای اجتماعی کشور را تغییر داد و موجب حرکات و واکنش‌های خوبی در هر زمینه‌ای شد. عملکرد منفی از سوی مردم ندیدم‌ام.

تهمینه میلانی: با یک کل بهار می‌شود

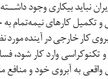

۱- آلودگی هوا و تصفیه بنزین و سوخت‌های مسموم تعدیل روابط کشور با جهان میزاره با رانت‌خواری‌های که سال‌های گذشته شاهدش بودیم و محاکمه آنها، همین‌طور محاکمه افرادی که با سیاست‌های انتباهشان موجب اختلالات روانی، صدمات اقتصادی، بی‌اعتباری داخلی، بی‌اعتباری جهانی و نابسامانی‌های در حوزه‌های مختلف شدند.

۲- ما واقعی هنر باید برای صدمانی که از سوی دولت وارد شد سخت کار کنیم که متاسفانه فقط قابل جبران است.

۳- مردم، هنرمندان، متخصصان و کارشناسان فشار بیاورند. فشاری همراه با نقدهای سازنده که باعث تصمیمات سازنده گشته‌اند.

۴- معتقدم مردم ما تحت‌تاثیر سیاست‌های فرهنگی و سیاسی نباشد شدند. بفضری در همه‌چیزمون بدید آمد که هریک از هریک مردم تصور می‌کنند با یک کل بهار نمی‌شود که البته من عکس این را فکر می‌کنم. یعنی هرکدام از ما اگر شهروند خوبی باشیم؛ از کمک‌کردن برای کیشتن آلودگی هوا تا یاکیزه‌کردن محیط اجتماعی، رعایت قوانین رانندگی و دمسگیری از مستمندان بدون ترحم به‌عنوان یک وظیفه اجتماعی که نی نهایت به‌منفع ما خواهد بود. هرچه ما کمک کنیم، فرد هم از جامعه کاهش پیدا می‌کند. از آنجا که فقر با نزهکاری، اعتیاد و فحشا رابطه مستقیم دارد. در نهایت سود آن برای کل جامعه است.

علیرضا داوودنژاد: بازار سیاه فرهنگی برچیده شود

۱- حل‌کردن داستان هسته‌ای و برداشتن‌شدن تحریم‌ها و تنش‌زدایی از روابط ایران با جهان، در حیص حیطهٔ مصالح ملی از اولویت‌های سال ۹۳ ایران است.

۲- در حوزه سینما، بازسازی بازار کالاهای فرهنگی به این معنا که در کشور ما دهها میلیون مخاطب برای محصولاتی که با زبان فارسی یا توسط هنرمندان ایرانی تولید می‌شود، وجود دارد؛ به همین نسبت مخاطبان گسترده‌ای هم در جهان دارد و باید در اولویت قرار گیرد. تا جایی که به داخل ایران مربوط است این دهها میلیون مخاطب که توسط بازارسیاه کالاهای فرهنگی قاچاق و ماهواره‌هایی که به زبان فارسی فیلم و سریال و برنامه پخش می‌کنند به راحتی حاشیه این بازار سیاه با این فضای غلبه محصولات وارداتی اتفاق بد دیگری که افتاده، سرقت تکثیر و نمایش‌های غیرقانونی فیلم‌های ایرانی است. بعنی ما شاهدیم فیلم ایرانی در شهرستان‌ها به صورت قاچاق تکثیر می‌شود و به فروش می‌رسد. ماهواره‌ها این فرصت را در اختیار فرد خانه قرار گذاشت چون هیچ‌گونه اختیاری در اختیار نداشتند. این بدعت گذاشتن، دسترسی و داولود غیرقانونی این فیلم‌ها است و این بازارسیاه و این بازارهایشبیده، هر چیز را که در سینما برسیم، بینه می‌کند. درواقع سینمای امروز ما را می‌توان تشبیه کرد به مجروحی که در کف اورژانس افتاده و از او خون می‌رود و عده‌ای هم دور او جمع هستند اما بجای اینکه به فکر متوقف‌کردن خونریزی باشند، دربارهٔ اسم و نسب و شغل و طرز کار این مجروح حرف می‌زنند. بهبود این وضعیت اولویت برای بازسازی منظومه هنری و رسانه‌ای کشور است. اگر ما واقعا نرفت باشیم از اینکه اینکار عمل فرهنگی از دست تولیدکننده خالی گرفته شده و سپرده شده است به بخشنت بازارسیاه و کانال‌های ماهواره‌ای، در آن صورت ساده‌ترین قدمی که می‌توانیم برای حفظ منافع ملی، حفظ جوان و ساخت آینده بردارییم این است که جلوی این بازارسیاه را بگیریم و این امکان را فراهم کنیم تولیدکننده که در داخل تکثیر کنند فیلم و کالای فرهنگی تولید می‌کند باید این تولیدات صنعتیشان به تازگی ترود و اینکار بازگشت سرمایهاش برایش فراهم شود. تا حوزه تولید کالاهای فرهنگی برای سرمایه‌گذاری جذابیت پیدا کند.

۳- مثل این است بگویی آدمی که زندگی خودش را در مصرف خطر می‌بیند چه باید بکند؟ مردم باید از خودشان دفاع کنند و بعطور جدی مطالباتشان را مطرح و پاداری کنند و هر کاری که از دستشان برمی‌آید برای سرپوشان دادن به این وضع انجام بدهند.

۴- در سال ۹۲، بنظرم اینکه مردم با توجه به وضعیتی که در کشورهای همسایه در منطقه و در فضای گری بیداد می‌کند، باید حساسیتشان را به حفظ نصابت امنی و استقلال نشان می‌دادند که این در از انتخات نشان دادند. یعنی با وجود همه فشارها و بدقولی‌ها باز هم با تبرئیتی و گذشت رای دادند و سعی کردند یکجارچگی‌شان را برای استقلال و تمامیت ارضی حفظ کنند و خونریزی و ناامنی برای دستیابی به آزادی‌ها نشان دادند. یکبار دیگر نشان دادند همچنان به آرمان تاریخی‌اش که دربارهٔ استقلال و آزادی دارد وفادارند. مردم در سال ۹۳ کشور در قبال وضعیت منتظری که به خاطر آنها شرایط سخت را می‌گذرانند باید مطالبات جدی‌تری مطرح می‌کردند که نکردند تا شاط واحساس امنیت به همه سازگارتر باشد و این یکی از عملکردهای ضعیف آنها بود.

منیژه حکمت: شفاف جواب داده شود

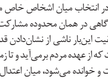

۱- نخستین اولویت حفظ رابطه ملت و دولت است. متاسفانه اگر اولویت نکنید فاصله زیاد می‌شود. اگر این رابطه شکل درست به خود نگیرد، فکر می‌کنم دستاورد خوبی نخواهد داشت و بأس به مردم بازخواست گیرند. خصوصا در میان اقشار جوان باید برای این تعامل و حفظ رابطه تلاش کرد که بسیار اهمیت دارد.

سعید درخشانی: رییس اتحادیه سوپرمارکت‌داران: افزایش قدرت خرید

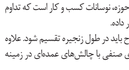

۱- اگر خدا بخواهد دولت آقای روحانی در سال ۹۳ هم باید بخش اصلی فعالیت‌های خود را به بهبود اوضاع اقتصادی از طریق فعالیت در حوزه‌های بین‌المللی اختصاص دهد. هم فضای بازار و هم جو جامعه به گونه‌ای است که همه در حمایت صددرصدی از رییس‌جمهور در جهت بهبود اوضاع اقتصادی هستند.

۲- بهبود شرایط اقتصادی کشور یعنی توزیع امکان مساوی میان گروه‌ها و افراد برای فعالیت اقتصادی. کسب درآمد و پرداخت مالیات. من بازاری، شمای مشتری اگر بتوانیم هزینه‌های خود را مدیریت کنیم، اگر بتوانیم از پس مخارج زندگی خود بربیاییم، بهروری و تولید اقتصادی خواهیم داشت. مستیمتریزن اگر کاهش تورم، افزایش قدرت خرید و ایجاد آرامش در جامعه است.

۳- در همسان زمان گرانی‌ها هم، بارها از مردم خواستیم که در حد توان خودتون خرید کنید و از خرید بی‌رویه و اسرافی خودداری کنید. مردم به دولت آقای روحانی اطمینان دارند اما اگر شمس جاهوه مونش بدولد و اوضاع را با بحران‌های اقتصادی طرف کند، به نظرم هیچ‌چیز نمی‌تواند مردم نمی‌تواند بلذرهم این بیرنگ‌ها باشد. مردم به بست مصرف بهینه موافقاتی بیایند تا با این کار هم شرایط اقتصادی کشور را در نیات نگه دارند و هم از اتلاف انرژی و منابع جلوگیری کنند.

۴- در ماجرای زلزله تهران، مردم شبانه برای کمک به زلزله‌زده‌ها وارد عمل شدند. خیلی از افراد با ابتلای موافقاتی شبانه آمدند و من خودم‌شنیدم که کامیون‌کامیون غذای کنسروی به روستاهای زلزله‌زده بفرستیم این خودش نشان می‌دهد که ما ظرفیت‌های زیادی داریم.

صفر فرهمندجم، رییس اتحادیه خواروبارفروشان: تداوم شغل

۱- در رابطه با اصناف مسایل فراوانی وجود دارد که من نیاز همگی را جزء اولویت‌های کلان و ملی می‌دانم. حوزه کلان اقتصاد سال ۹۳ به حساب آورد اما جلوی اساسی فعالیت اقتصادی در حوزه کلان وجود دارد. مالیات با بیش از این براساس تولوغ مجامع صنایع و فروشندگان فعالیت می‌شد. این توقاق به‌گونه‌ای بود که هر سال با درصدی رشد پیدا می‌کرد اما با تغییر این روش، سال به سال بحران مالیاتی باشد چراکه عملا رونق جدید دریافت مالیات به کاهش رونق کسب و کار خواهد انجامید و دولت باید حتما برای آن برنامه‌ای اساسی داشته باشد. یعنی باید این حوزه، نوسانات کسب و کار را که تداوم شغل در کشور را مورد تهدید قرار داده.

۲- جلسات‌های اجرایی هر طرح باید در طول زنجیره تشویق شود. علاوه بر این مساله، این روزها واحدهای صنفی با چالش‌های جدی در زمینه هزینه‌گری مواجه‌اند.

۳- اگرچه نمی‌توان منکر مشارکت مردم شد اما واقعیت این است که در دو دگاه‌اها، بخشی هم‌گرایی نمی‌کند که این نمونه‌ای از تفاوت‌های مشارکت در قوانع امور را داشت‌به به اعتقاد من در روند حل چالش‌های اقتصادی اگر دولت به هر دلیلی دست‌به‌کار نشد، اتحادیه‌ها و صنوف و سازمان‌های مردم‌نهاد باید برای اتفاق‌های حق مردم وارد عمل شوند اما به نظرم همگی موافقیم که جبران کمی‌کاری احتمالی دولت در این زمینه چقدر کم و البته سخت است.

۴- طبیعتا مسایل محیط‌زیستی نمود بهترین حضور مردمی در حوزه فعالیت‌های اجتماعی است. مردم به شیوه‌های مختلف در سال گذشته نگرانی خود را نسبت به کیفیای زیرخاک‌ها و خشکشدن دریاچه‌ها نشان دادند.

فیاض زاهدی: تقویت گروه‌های مردم‌نهاد

۱- فکر می‌کنم ادامه مذاکرات زنو اهمیت دارد. ادامه این مذاکرات در سال ۹۳ اهمیتش بالا می‌رود و نتیجه‌اش مهم‌تر می‌شود.

۲- تمرکز مسیر بر عملکرد وزارت کشور، برای توجه بنابدین به میزان و عملکرد این وزارتخانه در ارتباط با بخش سیاسی‌کاری در حوزه سیاست اهمیت ویژه‌ای دارد.

۳- بهبود شرایط اقتصادی کشور یعنی توزیع امکان مساوی میان گروه‌ها و افراد برای فعالیت اقتصادی. کسب درآمد و پرداخت مالیات. من بازاری، شمای مشتری اگر بتوانیم هزینه‌های خود را مدیریت کنیم، اگر بتوانیم از پس مخارج زندگی خود برببیاییم، بهروری و تولید اقتصادی خواهیم داشت. مستیمتریزن اگر کاهش تورم، افزایش قدرت خرید و ایجاد آرامش در جامعه است.

۴- کم‌کردن مردم روی مساله انتخابات بسیار قابل تقدیر بود. اما فعالیت‌های خودجوش مردمی در محیط‌زیست هم شایسته تقدیر است.

عبدالجبار کاکایی: سپردن امور به اهل

۱- در سطح کلان و ملی‌ما نلاش برای ارتقای فرهنگ در جامعه از نظر من نخستین اولویت است که وظیفه این ارتقا بر عهده دولت است. البته به کمک مردم هم نیاز دارد. دولت باید حوزه فعالیت‌هایش را در بخش فرهنگ گسترش دهد.

۲- بحث اقتصاد و گسترش مسایل سیاسی هم از اولویت‌های سال جدید است اما بمنظور نخستین اولویت بحث گسترش فعالیت‌های فرهنگی است. در حوزه تخصصی هم اولویت به گمانم، سپردن امور به اهالی ادبیات و هنر مهم‌ترین اولویت است. مدیریت پروژه‌های هنری و ادبی باید برعهده خود هنرمندان و نویسندگان باشد. دولت باید اجازه دهد که این قشر، فعالیت‌های صنفی را گسترش دهد و استقلال پیدا کند و البته به همه نحله‌های هنری فارغ از موافق‌بودن یا مخالف‌بودنشان اجازه فعالیت داده شود.

۳- قدم برداشتن در جامعه ایران مستلزم مشارکت طرفین- یعنی دولت و مردم- است. هیچیک از طرفین نمی‌توانند به تنهایی قدمی رو به جلو بردارند. اگر دیگری او را همراهی نکند. هم دولت و هم ملت باید مشترکا در راستای موانع همگاری کنند. اگر دولت وسط نماید بکار از دست ملت خارج است و ما در گردابی که در هشتسال گذشته در آن فرورفتیم خواهیم ماند.

۴- بهترین عملکرد طبیعتا حضور در انتخابات بود که غیرقابل تصور و پیش‌بینی هم بود. بعد از ناکامی چهارسال قبل تصور نمی‌شد مردم دوباره چنین حضوری داشته باشند و مهم‌ترین آزمونی که مردم در سال اخیر با موفقیت پشتسر گذاشتند شرکت در انتخابات ۲۴خرداد بود. دارت مردم و هوشمندی خردمندانشان از درک شرایط موجود، اخیرا مولد امیدی طنز شده است. این ادبیات طنز، آگاهانه و هوشمندانه به‌وجود آمده است. یافشردن مردم بر موضوع آزادی‌بیان از ضعف‌های آنان در سال گذشته بود. متاسفانه شاهد بودیم که وقتی فشارهایی به جامعه نویسندگان و هنرمندان می‌آید و وقتی کتاب یا فیلم یا روزنامه‌ای متوقف می‌شود مردم واکنشان لازم را نشان نمی‌دهند. به خصوص نسبت به ادبیات حساسیت عمومی ندیدم که امیدوارم به همت مردم این ضعف در سال پیش‌رو برطرف شود.

کاوه میرعباسی: عمل دولت به وعده‌هایش

۱- در وهله اول مساله مهم تحریم‌هاست و بعد مساله تورم و مشکلات اقتصادی.

۲- در حوزه اشتغال هم فکر می‌کنم باید معیارهای مشخصی برای ممیزی اعمال شود که تمام بدیاورزسازی‌ها از تکلیف مشخص‌ها را بدانند. در همشتسال گذشته با یک سردرگمی عجیبی روبه‌رو بودیم و نمی‌دانستیم چه چیزهایی شامل ممیزی هست و چه چیزهایی نیست. من فکر می‌کنم اینها سرخط‌های اصلی اولویت‌های سال ۹۳ ماست.

۳- این امور قطعا باید به واسطه دولت انجام شود. این دولتی است که با رای مردم سر کار آمده. مردم به اعتبار وعده‌هایش او را انتخاب کردند. مردم نقش خودشان را با انتخابشان ایفا کردند و حالا این وظیفه دولت است که به وعده‌هایش عمل کند.

۴- بهترین عملکردشان مسلما در انتخابات بود و حضور پیدا کردند و باعث شدند دیگر بازیگران اصلی این دو حوزه دولت و بروکراسی‌ها هستند. اما در حوزه فرهنگ و هنر، مردم به نظارتی و مشارکت، که همه این سوگیری‌ها به آرامش نسبی‌ها رسیدند است. همان اصلی که در سیاست دولت و برای ایران هم ضروری. پس ناخوشایند ماشاءالله طهور نوع خاص است. ارتقای اجرایی و فرهنگی در جامعه هستیم که اساس آن بر رفتار و سوگیری دوجهتی مردم است.

سعید لیلاز: حل مشکل تورم

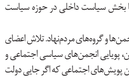

۱- در حوزه اقتصاد و کفایت اقتصادی در هشتسال گذشته آسیب بسیار جدی به سطح اعتماد عمومی وارد شده به گونه‌ای که از یک طرف مردم اعتمادشان را به کفایت دولت در اصلاح امور اقتصادی کاملا از دست دادهاند و از طرفی قدرت خرید حقوق‌گیران پایین آمده و بیش ۳۰ تا ۴۰درصد کاهش پیدا کرده است. از طرفی دولت برای اینکه بتواند مشکلات اقتصادی کشور را حل کند نیاز به این دارد که سرمایه‌گذاری را سام